HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

4 martie 2010 *

În cauza C-496/08 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 17 noiembrie 2008,

Pilar Angé Serrano, funcționar al Parlamentului European, cu domiciliul în Luxemburg (Luxemburg),

Jean-Marie Bras, funcționar al Parlamentului European, cu domiciliul în Luxemburg (Luxemburg),

Adolfo Orcajo Teresa, funcționar al Parlamentului European, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia),

Dominiek Decoutere, funcționar al Parlamentului European, cu domiciliul în Wolwelange (Luxemburg),

* Limba de procedură: franceza.

Armin Hau, funcționar al Parlamentului European, cu domiciliul în Luxemburg (Luxemburg),

Francisco Javier Solana Ramos, funcționar al Parlamentului European, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia),

reprezentați de E. Boigelot, avocat,

recurenți,

celelalte părți în proces fiind:

Parlamentul European, reprezentat de doamnele L. G. Knudsen și K. Zejdová, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de domnul M. Bauer și de doamna K. Zieleśkiewicz, în calitate de agenți,

intervenient în primă instanță,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președintele Camerei a patra, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a doua, doamna C. Toader (raportor), domnii C. W. A. Timmermans, K. Schiemann și L. Bay Larsen, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,
grefier: domnul R. Grass,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, doamna Angé Serrano și domnii Bras, Orcajo Teresa, Decoutere, Hau și Solana Ramos solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 18 septembrie 2008, Angé Serrano și alții/Parlamentul European (T-47/05, nepublicată încă în RepFP, denumită în continuare „hotărârea atacată"), prin care Tribunalul de Primă Instanță a respins acțiunea formulată de aceștia împotriva deciziilor de reîncadrare în grad a fiecăruia dintre ei (denumite în continuare „deciziile în litigiu") adoptate ulterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de modificare a

Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor Comunități (JO L 124, p. 1).

I — Cadrul juridic

A — *Dispozițiile relevante ale statutului în redactarea aplicabilă până la 30 aprilie 2004*

2 Articolul 45 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, în versiunea în vigoare înainte de 30 aprilie 2004 (denumit în continuare „vechiul statut"), prevedea:

„Trecerea unui funcționar dintr-un cadru sau dintr-o categorie la un alt cadru sau la o categorie superioară nu poate avea loc decât în urma unui concurs.

[…]"

B — *Dispozițiile relevante ale statutului în redactarea aplicabilă începând de la 1 mai 2004*

3 Vechiul statut a fost modificat prin Regulamentul nr. 723/2004, care a intrat în vigoare la 1 mai 2004.

4 Articolul 5 din statut, în redactarea sa în vigoare de la 1 mai 2004 (denumit în continuare „noul statut" sau „statutul"), prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Posturile reglementate de prezentul statut se clasifică, în funcție de natura și importanța funcțiilor la care se raportează, într-o grupă de funcții de administratori [...] și o grupă de funcții de asistenți [...].

(2) [...] Grupa de funcții AST cuprinde unsprezece grade, corespunzătoare funcțiilor de execuție, de natură tehnică și de execuție [a se citi «de secretariat»]."

5 Articolul 6 alineatele (1) și (2) din noul statut prevede:

„(1) O schemă de personal anexată la secțiunea din buget aferentă fiecărei instituții stabilește numărul de posturi pentru fiecare grad și fiecare grupă de funcții.

(2) Pentru a garanta echivalența între evoluția carierei medii în cadrul structurii carierei în vigoare la 1 mai 2004 (denumită în continuare «vechea structură a carierelor») și evoluția carierei medii în cadrul structurii carierelor în vigoare după 1 mai 2004 (denumită în continuare «noua structură a carierelor») și fără a aduce atingere principiului promovării bazate pe merit, enunțat la articolul 45 din statut, acest tabel garantează că, pentru fiecare instituție, numărul de posturi vacante pentru fiecare grad este egal, la data de 1 ianuarie a fiecărui an, cu numărul de funcționari în activitate încadrați în gradul inferior la data de 1 ianuarie a anului anterior, multiplicat cu coeficienții stabiliți, pentru gradul respectiv, în anexa I punctul B. Acești coeficienți se aplică pe o bază cincinală medie începând cu 1 mai 2004.

[...]”

6 Noul statut prevede un regim tranzitoriu, reglementat în anexa XIII. Rațiunile care au motivat instituirea acestui regim tranzitoriu sunt prezentate în considerentul (37) al Regulamentului nr. 723/2004, în care se precizează:

„Se impune prevederea unui regim tranzitoriu pentru a permite o punere în aplicare progresivă a noilor dispoziții și măsuri, fără a aduce atingere drepturilor dobândite ale personalului în cadrul sistemului comunitar anterior intrării în vigoare a prezentei modificări a statutului și cu luarea în considerare a așteptărilor legitime ale personalului menționat.”

7 Articolul 1 din anexa XIII la noul statut prevede:

„(1) În perioada 1 mai 2004-30 aprilie 2006, alineatele (1) și (2) ale articolului 5 din statut se înlocuiesc cu următorul text:

«(1) Posturile reglementate de statut se clasifică, în funcție de natura și nivelul funcțiilor cărora le corespund, în patru categorii, desemnate în ordine ierarhică descrescătoare prin literele A*, B*, C*, D*.

(2) Categoria A* cuprinde douăsprezece grade, categoria B* nouă grade, categoria C* șapte grade, iar categoria D* cinci grade.»

(2) Orice referire la data recrutării se înțelege ca referire la data angajării în muncă."

8 Articolul 2 alineatul (1) din anexa XIII la noul statut prevede:

„(1) La 1 mai 2004 și sub rezerva articolului 8 din prezenta anexă, gradele funcționarilor care se află într-una din situațiile administrative menționate la articolul 35 din statut se redenumesc după cum urmează:

Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)	Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)	Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)	Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)
A 1	A*16						
A 2	A*15						
A 3/LA 3	A*14						
A 4/LA 4	A*12						
A 5/LA 5	A*11						
A 6/LA 6	A*10	B 1	B*10				
A 7/LA 7	A*8	B 2	B*8				
A 8/LA 8	A*7	B 3	B*7	C 1	C*6		
		B 4	B*6	C 2	C*5		

		B 5	B*5	C 3	C*4	D 1	D*4
				C 4	C*3	D 2	D*3
				C 5	C*2	D 3	D*2
						D 4	D*1

[…]”

9 Articolul 8 alineatul (1) din anexa XIII la noul statut prevede:

„(1) Gradele introduse în temeiul articolului 2 alineatul (1) sunt redenumite după cum urmează, cu efect de la 1 mai 2006:

Vechiul grad (intermediar)	Noul grad	Vechiul grad (intermediar)	Noul grad
A*16	AD 16		
A*15	AD 15		
A*14	AD 14		
A*13	AD 13		
A*12	AD 12		
A*11	AD 11	B*11	AST 11
A*10	AD 10	B*10	AST 10

A*9	AD 9	B*9	AST 9
A*8	AD 8	B*8	AST 8
A*7	AD 7	B*7/C*7	AST 7
A*6	AD 6	B*6/C*6	AST 6
A*5	AD 5	B*5/C*5/D*5	AST 5
		B*4/C*4/D*4	AST 4
		B*3/C*3/D*3	AST 3
		C*2/D*2	AST 2
		C*1/D*1	AST 1

[…]”

10 Articolul 10 din anexa XIII la noul statut prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) Funcționarii angajați în muncă, încadrați în categoriile C sau D înainte de 1 mai 2004, sunt repartizați începând cu 1 mai 2006 unor cariere care permit promovarea:

(a) în vechea categorie C, până la gradul AST 7;

(b) în vechea categorie D, până la gradul AST 5;

(2) Pentru acești funcționari, începând cu 1 mai 2004 și prin derogare de la anexa I [punctul] B din statut, procentele menționate la articolul 6 alineatul (2) din statut sunt următoarele:

Carieră C							
Grad	De la 1 mai 2004 până la						După data de 30 aprilie 2010
	30 aprilie 2005	30 aprilie 2006	30 aprilie 2007	30 aprilie 2008	30 aprilie 2009	30 aprilie 2010	
C*/AST 7	—	—	—	—	—	—	—
C*/AST 6	5 %	5 %	5 %	10 %	15 %	20 %	20 %
C*/AST 5	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 4	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
C*/AST 3	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 2	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %
C*/AST 1	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %	25 %

Carieră D							
Grad	De la 1 mai 2004 până la						După data de 30 aprilie 2010
	30 aprilie 2005	30 aprilie 2006	30 aprilie 2007	30 aprilie 2008	30 aprilie 2009	30 aprilie 2010	
D*/AST 5	—	—	—	—	—	—	—
D*/AST 4	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %	10 %	10 %
D*/AST 3	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 2	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %	22 %
D*/AST 1	—	—	—	—	—	—	—

(3) Funcționarii cărora li se aplică alineatul (1) pot deveni fără restricții membri ai grupei de funcții de asistenți, după ce reușesc la un concurs general sau pe baza unei proceduri de atestare […]”

II — Istoricul cauzei, astfel cum reiese din hotărârea atacată

11 Recurenții sunt funcționari ai Parlamentului European.

12 Reiese de la punctul 23 al hotărârii atacate că, sub imperiul vechiului statut, aceștia au reușit la concursuri interne de trecere la o altă categorie. Astfel, doamna Angé Serrano a trecut de la gradul C 1 la gradul B 5, domnul Bras a trecut de la gradul D 1 la gradul C 5, domnul Decoutere a trecut de la gradul C 3 la gradul B 5, domnul Hau, agent temporar cu gradul C 1, a trecut la gradul B 4, domnul Orcajo Teresa a trecut

de la gradul D 1 la gradul C 5 și, în cele din urmă, domnul Solana Ramos a trecut de la gradul C 1 la gradul B 5.

13 Deciziile în litigiu au fost primite de recurenți în cursul primei săptămâni din luna mai 2004, sub forma unor scrisori nedatate care proveneau de la directorul general al personalului din cadrul Parlamentului European și aduceau la cunoștința acestora gradul lor intermediar începând de la 1 mai 2004. În temeiul acestor decizii, gradul B 5 al doamnei Angé Serrano a fost redenumit B*5, gradul C 5 al domnului Bras a fost redenumit C*2, gradul B 5 al domnului Decoutere a fost redenumit B*5, gradul B 4 al domnului Hau a fost redenumit B*6, gradul C 4 al domnului Orcajo Teresa a fost redenumit C*3, iar gradul B 4 al domnului Solana Ramos a fost redenumit B*6.

14 Gradele intermediare sus-menționate ale recurenților au fost redenumite a doua oară cu începere de la 1 mai 2006, respectiv de la sfârșitul perioadei tranzitorii instituite prin noul statut, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din anexa XIII la noul statut. Astfel, gradul intermediar B*5 al doamnei Angé Serrano a fost redenumit AST 5, gradul intermediar C*2 al domnului Bras a fost redenumit AST 2, gradul intermediar B*5 al domnului Decoutere a fost redenumit AST 5, gradul intermediar B*6 al domnului Hau a fost redenumit AST 6, gradul intermediar C*3 al domnului Orcajo Teresa a fost redenumit AST 3, iar gradul intermediar B*6 al domnului Solana Ramos a fost redenumit AST 6.

15 Între 13 mai 2004 și 30 iulie 2004, fiecare dintre recurenți a adresat o reclamație împotriva deciziilor în litigiu în măsura în care acestea stabileau încadrarea lor în gradul intermediar cu începere de la 1 mai 2004. Aceste reclamații au fost respinse prin decizii, comunicate fiecăruia dintre recurenți între 27 octombrie 2004 și 25 noiembrie 2004.

III — Procedura în fața Tribunalului

16 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 31 ianuarie 2005, recurenții au formulat o acțiune prin care urmăreau să obțină, pe de o parte, anularea deciziilor în litigiu, precum și anularea oricărui act consecutiv și/sau referitor la aceste decizii, chiar și a celor intervenite ulterior acțiunii, și, pe de altă parte, obligarea Parlamentului European la plata de daune interese, evaluate *ex aequo et bono* la 60 000 de euro pentru fiecare recurent, sub rezerva sporirii și/sau a reducerii acestei sume în cursul procesului.

17 Prin Ordonanța din 6 aprilie 2005 a președintelui Camerei a treia a Tribunalului, s-a admis cererea de intervenție a Consiliului Uniunii Europene în susținerea concluziilor Parlamentului European.

18 În cursul procedurii în fața Tribunalului, prin Decizia din 13 februarie 2006, Biroul Parlamentului European a aprobat propunerea secretarului general privind în special reîncadrarea funcționarilor care au trecut în altă categorie sub imperiul vechiului statut, dar care, la 1 mai 2004, primeau în continuare salariul de bază pentru vechea categorie. În urma acestei decizii, la 20 martie 2006, au fost adoptate decizii individuale care îi priveau pe doamna Angé Serrano și pe domnii Bras și Orcajo Teresa și prin care doamna Angé Serrano a fost reîncadrată în gradul intermediar B*6, domnul Bras a fost reîncadrat în gradul intermediar C*4, iar domnul Orcajo Teresa în gradul intermediar C*4, cu începere de la 1 mai 2004 pentru toți acești funcționari.

IV — Hotărârea atacată

A — *Cu privire la admisibilitate*

19 În memoriul său în apărare prezentat Tribunalului, Parlamentul European a formulat mai multe excepții de inadmisibilitate privind în special interesul de a exercita acțiunea al unora dintre recurenți.

1. Cu privire la interesul de a exercita acțiunea al domnului Decoutere

20 Parlamentul European a arătat că, dacă în cursul anului 2002, domnul Decoutere nu ar fi trecut de la categoria C la categoria B în urma reușitei la concursul intern de trecere la o altă categorie, cariera sa ar fi evoluat astfel: gradul său C 3 ar fi fost redenumit C*4 la 1 mai 2004, care, la rândul său, ar fi fost redenumit AST 4 la 1 mai 2006. De aici ar reieși că, dacă domnul Decoutere nu ar fi beneficiat de trecerea la o altă categorie, la 1 mai 2006, gradul său ar fi fost inferior celui actual, respectiv AST 5. Prin urmare, domnul Decoutere nu ar avea niciun interes de a ataca decizia în litigiu privitoare la reîncadrarea acestuia.

21 Tribunalul a respins această excepție afirmând că trecerea domnului Decoutere la o altă categorie, rezultată din reușita la concursul menționat, nu se reflecta în încadrarea acestuia în gradul intermediar B*5 și apoi, la 1 mai 2006, în gradul AST 5. Dovada acestui fapt ar fi că, în timp ce, în urma trecerii la categoria B, domnul Decoutere avea un grad superior funcționarilor cu gradul C 1 care nu reușiseră la un concurs de trecere la o altă categorie, începând cu 1 mai 2006, acesta s-ar regăsi într-un grad inferior celui al funcționarilor menționați, întrucât aceștia aveau gradul AST 6, în timp ce domnul Decoutere avea numai gradul AST 5.

2. Cu privire la interesul de a exercita acțiunea al domnului Hau

22 Parlamentul European a susținut că domnul Hau nu are niciun interes de a exercita acțiunea, întrucât acesta nu a trecut de la categoria C la categoria B în temeiul articolului 45 alineatul (2) din vechiul statut, dat fiind că acesta era agent temporar din categoria C înainte de a fi recrutat ca funcționar din categoria B în urma reușitei la concursul intern.

23 Tribunalul a respins această excepție pentru motivul că, deși este cunoscut faptul că domnul Hau era agent temporar cu gradul C 1 la momentul reușitei la concursul de trecere de la categoria C la categoria B, Parlamentul European a permis accesul agenților temporari la concursurile interne de trecere la o altă categorie. În consecință, domnul Hau a putut participa la un astfel de concurs pe picior de egalitate cu funcționarii de categoria C. Prin urmare, Tribunalul arată că acest concurs a condus la evoluția domnului Hau pe scara ierarhică prin trecerea de la categoria C la categoria B, cum s-a întâmplat și în cazul funcționarilor care au reușit la acest concurs și care au trecut în categoria menționată. Astfel, Tribunalul a considerat că reușita la concursul de trecere la o altă categorie nu a permis accesul domnului Hau la o încadrare într-un grad superior funcționarilor din vechea categorie C care nu reușiseră la un astfel de concurs.

3. Cu privire la dispariția obiectului cererii de anulare a deciziilor în litigiu privitoare la doamna Angé Serrano, precum și la domnii Bras și Orcajo Teresa

24 Parlamentul European a arătat că cererea de anulare a deciziilor în litigiu referitoare la doamna Angé Serrano, precum și la domnii Bras și Orcajo Teresa a rămas fără obiect în ce îi privește pe aceștia, întrucât, în timpul desfășurării procedurii în fața Tribunalului, aceste decizii au fost anulate și înlocuite cu deciziile individuale adoptate la 20 martie 2006, prin care acești recurenți ar fi obținut retroactiv încadrarea pe care o solicitaseră.

25 Tribunalul a remarcat că, în realitate, deciziile din 20 martie 2006 nu remediază integral cauza obiecțiilor celor trei recurenți vizați formulate împotriva deciziilor în litigiu adoptate cu privire la aceștia, în măsura în care deciziile din 20 martie 2006 nu restabilesc încadrarea acestor recurenți într-un grad superior de care aceștia beneficiau sub imperiul vechiului statut în raport cu funcționarii care nu reușiseră la niciun concurs intern de trecere la o altă categorie sub imperiul aceluiași statut.

26 Totuși, Tribunalul a admis această excepție formulată de Parlamentul European. Tribunalul a stabilit că, deși nu prevăd expres retragerea deciziilor în litigiu, deciziile din 20 martie 2006 înlocuiesc efectele acestora față de cei trei recurenți în cauză, întrucât se aplică retroactiv de la 1 mai 2004. Astfel, deciziile în litigiu referitoare la acești trei recurenți au încetat să existe în raport cu aceștia începând din momentul în care au fost înlocuite cu deciziile din 20 martie 2006.

27 În consecință, potrivit Tribunalului, obiectivul urmărit de cererea de anulare, respectiv dispariția deciziilor în litigiu, ar fi fost îndeplinit, în ce îi privește pe cei trei recurenți sus-menționați, prin adoptarea și prin aplicarea retroactivă a deciziilor individuale din 20 martie 2006. Pe de altă parte, Tribunalul a consemnat faptul că recurenții au admis în ședință că nu mai era necesară pronunțarea cu privire la anularea deciziilor în litigiu privitoare la doamna Angé Serrano, precum și la domnii Bras și Orcajo Teresa.

B — *Cu privire la fond*

1. Cu privire la cererea de anulare

28 În susținerea cererii lor de anulare a deciziilor în litigiu, recurenții au invocat mai multe motive, întemeiate, în primul rând, pe nelegalitatea articolelor 2 și 8 din anexa XIII la noul statut, în al doilea rând, pe încălcarea principiului bunei administrări și a

obligației de solicitudine săvârșită de Parlamentul European și, în al treilea rând, pe încălcarea principiului promovării bazate pe merite și pe eroarea vădită de apreciere săvârșite de Parlamentul European.

29 Pentru simplificare, este potrivit să se menționeze numai aprecierea Tribunalului care face obiectul contestațiilor în cadrul prezentului recurs.

30 În susținerea excepției de nelegalitate a articolelor 2 și 8 din anexa XIII la noul statut, recurenții au invocat încălcarea drepturilor dobândite, a principiului securității juridice și a principiului protecției încrederii legitime, precum și încălcarea principiului egalității de tratament. În esență, recurenții au susținut că măsurile tranzitorii prevăzute în anexa XIII la noul statut nu au permis remedierea problemei acestora, respectiv remedierea retrogradării în carieră pe care consideră că au suferit-o, nici protejarea drepturilor lor dobândite în raport cu încadrarea într-un grad superior celui al funcționarilor care nu reușiseră la un concurs intern de trecere la o altă categorie sub imperiul vechiului statut.

31 În ce privește drepturile dobândite, Tribunalul a amintit că un funcționar nu se poate prevala de un drept dobândit decât dacă faptul generator al acestuia s-a produs sub imperiul unui anumit statut anterior modificării dispozițiilor statutare (Hotărârea Curții din 19 martie 1975, Gillet/Comisia, 28/74, Rec., p. 463, punctul 5). Într-un sistem precum cel al funcției publice comunitare, în care ierarhia dintre funcționari este supusă modificărilor, Tribunalul a amintit că încadrarea într-un grad superior dobândită de unii funcționari în raport cu alți funcționari, la un moment dat în decursul carierei lor, nu constituie un drept dobândit care ar trebui protejat prin dispozițiile statutului precum cele în vigoare după 1 mai 2004.

32 Totuși, potrivit Tribunalului, funcționarii care au reușit la un concurs intern de trecere la o altă categorie anterior acestei date sunt îndreptățiți să aștepte ca statutul să le ofere perspective de carieră mai bune decât cele pe care le oferă unui funcționar care nu a reușit la un astfel de concurs sub imperiul vechiului statut, iar aceste perspective constituie ele însele drepturi dobândite care trebuie protejate prin noul statut. În speță, nu ar reieși în mod obligatoriu din criteriile de reîncadrare prevăzute la articolele 2 și 8 din anexa la noul statut că perspectivele de carieră ale funcționarilor care au reușit la un astfel de concurs nu ar fi mai bune decât cele la care se pot aștepta funcționarii care nu au reușit la acest concurs. Dimpotrivă, anexa XIII la noul statut și în special articolul 10 din aceasta cuprinde dispoziții care îi diferențiază pe funcționari după categoria căreia îi aparțineau anterior datei de 1 mai 2004 și prevede posibilități de evoluție în carieră care variază în funcție de categoria căreia îi aparțineau funcționarii sub imperiul vechiului statut.

33 În ce privește încălcarea încrederii legitime, Tribunalul a afirmat că un funcționar nu se poate prevala de principiul protecției încrederii legitime pentru a contesta legalitatea unei noi dispoziții de reglementare într-un domeniu în care legiuitorul dispune de o putere extinsă de apreciere (Hotărârea Tribunalului din 11 februarie 2003, Leonhardt/Parlamentul European, T-30/02, RecFP, p. I-A-41 și II-265, punctul 55). Aceasta ar fi situația modificării sistemului de cariere ale funcționarilor, precum și cea a adoptării unor norme tranzitorii care însoțesc această modificare, inclusiv a normelor de încadrare în grad cuprinse în articolele 2 și 8 din anexa XIII la noul statut.

34 În ce privește motivul întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice, Tribunalul a constatat că din înscrisurile recurenților nu reiese modalitatea prin care s-a încălcat acest principiu la articolele 2 și 8 din anexa XIII la noul statut și că, oricare ar fi situația, acest motiv este vădit nefondat, întrucât funcționarii nu au dreptul la menținerea statutului în forma în care exista la momentul recrutării lor (Hotărârea Leonhardt/Parlamentul European, citată anterior, punctul 55).

35 În susținerea motivului întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, recurenții au arătat că, în urma noii încadrări în grad, funcționarii care se află într-o categorie inferioară celei a recurenților se regăsesc, la 1 mai 2006, într-un grad superior sau egal cu cel al celor din urmă. În plus, domnul Decoutere ar fi încadrat diferit față de funcționarii care au reușit la același concurs cu acesta.

36 În această privință, Tribunalul a arătat că nu constituie o încălcare a principiului egalității de tratament încadrarea funcționarilor care au reușit la un concurs intern de trecere la o altă categorie înainte de 1 mai 2004 într-un grad inferior sau egal cu cel al funcționarilor care nu au reușit la un astfel de concurs. Astfel, având în vedere modificarea radicală a sistemului carierelor, comparația rangului ierarhic al funcționarilor anterior și ulterior acestei date nu ar fi, prin ea însăși, determinantă pentru a stabili o încălcare a principiului egalității de tratament prin articolele 2 și 8 din anexa XIII la noul statut. Oricare ar fi situația, funcționarii care au reușit la concursul de trecere la o altă categorie ar fi dobândit, prin dispozițiile a căror nelegalitate o contestă, perspective mai bune de evoluție în carieră.

37 În plus, în ce privește al doilea aspect al acestui motiv, respectiv situația domnului Decoutere, care susține că, în mod injust, ar fi fost tratat diferit de ceilalți funcționari care au reușit la același concurs, Tribunalul a constatat că ceilalți candidați fuseseră recrutați ca funcționari sub imperiul noului statut și că, în consecință, domnul Decoutere și aceștia din urmă se aflau în situații juridice diferite.

2. Cu privire la cererea de despăgubire

38 În susținerea cererii în despăgubire formulate, recurenții au afirmat că, în urma unei eventuale anulări a deciziilor în litigiu, pretinsul prejudiciu material și moral suferit

de aceștia trebuie compensat prin rambursarea tuturor sumelor pe care le-ar primit dacă ar fi fost încadrați în gradul care corespunde efectiv funcțiilor lor.

39 Tribunalul a examinat separat cererea doamnei Angé Serrano și a domnilor Bras și Orcajo Teresa, pe de o parte, și cererea domnilor Decoutere, Hau și Solana Ramos, pe de altă parte.

40 În ce privește prima grupă de funcționari, Tribunalul a constatat că, independent de pretinsa nelegalitate a deciziilor în litigiu privitoare la acești funcționari, în legătură cu care nu s-a pronunțat, lipsește cel puțin o altă condiție cerută pentru angajarea răspunderii. În ce privește pretinsul prejudiciu material, Tribunalul a considerat că reîncadrarea care a avut loc prin deciziile adoptate în cursul procedurii judiciare nu ar fi condus la nicio creștere a salariului în temeiul gradelor intermediare și că, în aceste condiții, recurenții nu ar fi demonstrat existența prejudiciului material invocat. În plus, în ce privește pretinsul prejudiciu moral, Tribunalul a remarcat că, atunci când a adoptat deciziile în litigiu, Parlamentul European nu a făcut decât să aplice, cu privire la acești recurenți, articolul 2 alineatul (1) din anexa XIII la noul statut și că, în aceste împrejurări, principiul bunei administrări și obligația de solicitudine nu ar fi fost încălcate. În cele din urmă, Tribunalul a subliniat că, prin adoptarea și prin aplicarea retroactivă a deciziilor din 20 martie 2006, Parlamentul European a acordat acestor recurenți accesul la grade superioare celor în care fuseseră încadrați prin deciziile în litigiu.

41 În ce privește al doilea grup de recurenți, Tribunalul a afirmat că, în speță, există o legătură strânsă între cererea de anulare și cererea de despăgubire prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului material și moral suferit ca urmare a încadrării lor intermediare. Întrucât motivele invocate în susținerea cererii în anulare au

fost respinse, ar rezulta că Parlamentul European nu a săvârșit nicio nelegalitate care să poată angaja răspunderea Comunității Europene față de acești trei recurenți.

V — Concluziile părților în fața Curții

42 Prin recursul formulat, recurenții solicită Curții:

— declararea recursului admisibil și fondat și, în consecință:

— în privința doamnei Angé Serrano și a domnilor Bras și Orcajo Teresa, anularea hotărârii pronunțate, pe de o parte, în măsura în care în aceasta se consideră că nu este necesar ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la acești recurenți asupra primului lor motiv și, pe de altă parte, în măsura în care prin hotărâre se respinge solicitarea acestora de acordare de daune interese;

— în privința domnilor Decoutere, Hau și Solana Ramos, anularea punctelor 2 și 4 din dispozitivul hotărârii pronunțate, în cadrul cărora se respinge acțiunea, iar aceștia sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată proprii, precum și anularea motivelor cuprinse în aceste puncte.

43 Recurenții solicită de asemenea judecarea litigiului chiar de Curte și admiterea acțiunii inițiale a recurenților formulate în cauza T-47/05:

— anularea deciziilor referitoare la încadrarea în grad a recurenților în urma intrării în vigoare a noului statut;

— obligarea Parlamentului European la plata de daune interese, evaluate *ex aequo et bono* la 60 000 de euro pentru fiecare recurent;

— obligarea în orice caz a intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

44 În cele din urmă, aceștia solicită obligarea în orice caz a intimatului la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

45 În memoriul în răspuns, Parlamentul European a formulat și un recurs incident. Parlamentul European solicită Curții:

— declararea recursului incident admisibil și fondat și, în consecință, anularea hotărârii atacate în măsura în care respinge concluziile prin care se urmărește declararea inadmisibilității acțiunilor formulate de domnii Decoutere și Hau;

— respingerea recursului ca nefondat pentru celelalte capete de cerere;

— obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

46 Consiliul solicită Curții:

— respingerea recursului ca nefondat;

— obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată.

VI — Cu privire la recursuri

47 În recursul principal formulat, recurenții invocă două grupuri separate de motive. Primul grup de motive privește aprecierea realizată de Tribunal cu privire la admisibilitatea și la fondul cererii doamnei Angé Serrano și ale domnilor Bras și Orcajo Teresa. Al doilea grup de motive privește aprecierea realizată de Tribunal cu privire la admisibilitatea și la fondul cererilor domnilor Decoutere, Hau și Solana Ramos.

48 Prin recursul incident declarat, Parlamentul European contestă partea din hotărâre în care se respinge excepția de inadmisibilitate a acțiunii, formulată în primă instanță, precum și partea privitoare la lipsa interesului de a acționa al domnilor Decoutere și Hau.

A — *Cu privire la partea din hotărârea atacată referitoare la doamna Angé Serrano, precum și la domnii Bras și Orcajo Teresa*

1. Cu privire la partea din hotărârea atacată referitoare la lipsa necesității pronunțării asupra fondului cererii în anulare

a) Argumentele părților

49 Recurenții invocă două motive, întemeiate pe eroarea de drept pe care ar fi săvârșit-o Tribunalul și pe motivarea insuficientă și contradictorie a hotărârii atacate.

50 Aceștia arată că, potrivit jurisprudenței Curții, în cauze de înlocuire a actului atacat, analoge celor în cauză, menținerea interesului de a exercita acțiunea al recurentului poate rezulta din riscul unei repetări a acțiunii pretins nelegale a unei instituții comunitare. În această privință, recurenții invocă în special Hotărârea din 24 iunie 1986, AKZO Chemie și AKZO Chemie UK/Comisia (53/85, Rec., p. 1965, punctul 21), precum și Hotărârea din 26 aprilie 1988, Apesco/Comisia (207/86, Rec., p. 2151, punctul 16). Potrivit acestora, menținerea interesului de a exercita acțiunea al unui reclamant poate rezulta și din interesul acestuia cu privire la repararea prejudiciilor produse prin decizia care nu mai este în vigoare. În acest sens, recurenții invocă Hotărârea din 5 martie 1980, Könecke Fleischwarenfabrik/Comisia (76/79, Rec., p. 665, punctul 9), Hotărârea din 31 martie 1998, Franța și alții/Comisia (C-68/94 și C-30/95, Rec., p. I-1375, punctul 74), precum și Hotărârea din 7 iunie 2007, Wunenburger/Comisia (C-362/05 P, Rep., p. I-4333, punctul 42).

51 În plus, recurenții subliniază că, în speță, deciziile de reîncadrare adoptate în cursul procedurii în fața Tribunalului nu remediază integral cauza obiecțiilor formulate în

prima instanță, în special în ce privește nelegalitatea articolelor 2 și 8 din anexa XIII la noul statut, ci lasă să subziste o parte dintre drepturile lezate ale recurenților ca urmare a nerespectării egalității de tratament, a drepturilor dobândite ale acestora și a securității juridice. Astfel, nu numai că aceste decizii nu ar revoca în mod oficial și expres deciziile în litigiu privitoare la recurenți, dar acestea nu ar restabili nici încadrarea în gradul superior de care acești recurenți ar fi beneficiat sub imperiul vechiului statut și care ar fi fost pierdut prin aplicarea deciziilor în litigiu.

52 Parlamentul European răspunde că, potrivit jurisprudenței Curții invocate de recurenți, obiectul acțiunii trebuie să existe în tot cursul procedurii, la fel și interesul de a acționa, iar rezultatul acțiunii trebuie să poată aduce un beneficiu reclamantului (Hotărârea Wunenburger/Comisia, citată anterior, punctul 42). Situația nu ar fi aceasta în speță. Astfel, pe de o parte, noile decizii ar avea același obiect ca și deciziile în litigiu cărora li se substituie *ex tunc* și, pe de altă parte, Tribunalul nu ar putea decât să anuleze primele decizii, fără a-și putea asuma rolul instituției și a le înlocui. Pe de altă parte, nu ar exista niciun risc de repetare a acțiunii pretins nelegale întrucât noile decizii au modificat regimul de încadrare.

53 În plus, Parlamentul European subliniază că, astfel cum reiese din hotărârea atacată, în cursul ședinței, recurenții în cauză au admis lipsa interesului ca Tribunalul să se pronunțe cu privire la anularea deciziilor în litigiu care îi vizează pe aceștia. În plus, recurenții amintiți nu și-ar fi reformulat concluziile în cursul procedurii în fața Tribunalului pentru a contesta deciziile din 20 martie 2006 care înlocuiesc deciziile în litigiu.

54 În cele din urmă, cu privire la consecințele produse de lipsa necesității pronunțării cu privire la fondul cererii în despăgubire, Parlamentul European consideră că Tribunalul a decis să examineze, independent de aprecierea legalității deciziilor în litigiu, existența celorlalte două condiții cumulative necesare pentru angajarea răspunderii

Comunităților Europene și a putut constata că, în orice situație, recurenții nu stabiliseră existența unui prejudiciu material și moral.

b) Aprecierea Curții

55 De la punctul 90 din hotărârea atacată, care nu a fost pus în discuție în cadrul prezentului recurs cu privire la acest aspect, reiese că trebuie să se considere că, prin manifestarea acordului recurenților privind lipsa necesității ca Tribunalul să se pronunțe asupra cererii lor de anulare, aceștia au abandonat capătul de cerere menționat. Prin urmare, întrucât Tribunalul nu a mai fost sesizat cu această parte a concluziilor, acesta nu a putut decât să consemneze declarația făcută în cursul ședinței. Pe de altă parte, astfel cum a observat Parlamentul European în apărarea sa, recurenții nu au încercat să își reformuleze concluziile în fața Tribunalului prin punerea în discuție a deciziilor din 20 martie 2006. Dimpotrivă, recurenții menționați au preferat calea introducerii unei acțiuni împotriva deciziilor menționate la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene.

56 Întrucât această constatare singură era suficientă pentru a justifica hotărârea Tribunalului cu privire la acest punct, motivul amintit al recursului trebuie considerat nefondat.

2. Cu privire la respingerea cererii de despăgubire

a) Argumentele părților

57 În susținerea motivului lor îndreptat împotriva respingerii de către Tribunal a cererii lor de despăgubire, doamna Angé Serrano, precum și domnii Bras și Orcajo Teresa invocă insuficienta motivare a hotărârii atacate în ce privește prejudiciile morale pe

care consideră că le-au suferit. Potrivit acestora, motivele formulate în cererea lor introductivă cu privire la acțiunea lor în despăgubire ar fi, în această privință, mai extinse decât cele analizate de Tribunal în hotărârea atacată și ar viza de asemenea starea de incertitudine în care se găsesc, cu repercusiuni asupra carierei lor, precum și asupra vieții lor profesionale și familiale. Or, aprecierea extrem de sumară efectuată de Tribunal cu privire la acest capăt de cerere nu ar lua în considerare noile elemente ale prejudiciului referitoare la adoptarea noilor decizii de încadrare. Înlocuirea, în cursul procedurii, a deciziilor în litigiu nu ar fi constituit în niciun mod o reparație adecvată și suficientă a prejudiciului moral al celor trei recurenți în măsura în care aceștia rămân într-o stare de preocupare și de incertitudine cu privire la desfășurarea carierei lor.

58 Parlamentul European arată că recurenții nu fac distincție între prejudiciul pretins suferit, cauzat de deciziile în litigiu, și prejudiciul care, potrivit acestora, persistă în urma reîncadrării recurenților în grad prin deciziile de înlocuire a deciziilor în litigiu. În speță, chiar și în ipoteza în care ar fi persistat un prejudiciu, ar fi fost imposibil ca Tribunalul să analizeze un astfel de prejudiciu fără a examina, pe fond, noile decizii privind încadrarea în grad a acestor trei recurenți. Oricare ar fi situația, potrivit Parlamentului European, în urma acestor decizii de reîncadrare, recurenții au beneficiat de o evoluție în cadrul carierei lor.

b) Aprecierea Curții

59 La punctul 168 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit cu titlu introductiv că, în cadrul unei cereri de daune interese formulate de un funcționar, angajarea răspunderii Comunității presupune îndeplinirea unei serii de condiții privind nelegalitatea comportamentului reproșat instituției în cauză, realitatea prejudiciului susținut și existența unei legături de cauzalitate între comportamentul reproșat instituției în cauză, realitatea prejudiciului susținut și existența unei legături de cauzalitate între comportamentul instituției respective și prejudiciul invocat. De asemenea, la punctul 169 din hotărârea menționată, Tribunalul a amintit că aceste trei condiții pentru angajarea răspunderii Comunității sunt cumulative, ceea ce implică faptul că, dacă una dintre ele nu este îndeplinită, răspunderea Comunității nu poate fi angajată.

60 În ce privește prejudiciul moral susținut de doamna Angé Serrano, precum și de domnii Bras și Orcajo Teresa, ca urmare a pretinselor încălcări ale principiului bunei administrări și ale obligației de solicitudine săvârșite de Parlamentul European, Tribunalul a decis în special la punctul 175 din hotărârea atacată că, întrucât Parlamentul European s-a limitat să își întemeieze deciziile pe dispozițiile statutului, acesta nu a încălcat principiul și obligația menționate atunci când a concluzionat în sensul că producerea prejudiciului moral pretins suferit ca urmare a nelegalității comportamentului invocat nu a fost stabilită în speță.

61 Astfel, Tribunalul a motivat în măsură suficientă respingerea cererii de despăgubire pentru prejudiciul moral. În realitate, simpla constatare de către Tribunal a faptului că nu a fost stabilită pretinsa nelegalitate a comportamentului este suficientă pentru a fonda respingerea cererii menționate, în lipsa uneia dintre cele trei condiții cumulative amintite la punctul 169 din hotărârea atacată. Prin urmare, nu revenea Tribunalului sarcina unei motivări mai extinse, anterior pronunțării hotărârii, prin aprecieri suplimentare asupra existenței unui pretins prejudiciu moral.

62 În consecință, acest motiv al recursului trebuie considerat nefondat.

B — *Cu privire la partea din hotărârea atacată referitoare la domnul Decoutere, precum și la domnii Hau și Solana Ramos*

1. Cu privire la admisibilitatea acțiunii domnilor Decoutere și Hau

a) Argumentele părților

63 În recursul incident declarat, în ce îl privește pe domnul Decoutere, Parlamentul European amintește că acest recurent a fost încadrat în gradul B în urma reușitei

la concursul de trecere la o altă categorie și că, în consecință, acest recurent s-ar fi aflat într-o situație identică aceleia în care se găseau toți funcționarii cu gradul B sub imperiul vechiului statut la data intrării în vigoare a noului statut. Parlamentul European subliniază că, spre deosebire de cele constatate de Tribunal, anterior concursului intern de trecere la o altă categorie, acest funcționar a fost încadrat în gradul C 3 și, în urma reușitei la acest concurs, în gradul B 5, apoi B*5 și, în cele din urmă, AST 5. În urma acestor promovări, domnul Decoutere ar avea în prezent gradul AST 7. Astfel, recurentul ar fi fost reîncadrat în temeiul noului statut, cu luarea în considerare a încadrării sale în gradul B, și nu în gradul C din vechiul statut. În esență, Parlamentul European susține că, ulterior intrării în vigoare a noului statut, domnul Decoutere a beneficiat de aceeași avansare în carieră ca și funcționarii cu gradul B din vechiul statut și, în consecință, acest recurent nu ar fi fost discriminat în raport cu acești funcționari.

64 Cu privire la domnul Hau, Parlamentul European arată că Tribunalul ar fi constatat incorect că acest recurent se găsea în aceeași situație ca și ceilalți recurenți. Astfel, la momentul participării la concurs, domnul Hau era agent temporar și, mulțumită reușitei la concurs, recurentul menționat nu a trecut la o altă categorie, ci a beneficiat de schimbarea statutului de agent temporar în cel de funcționar. Tribunalul ar fi calificat în mod incorect situația domnului Hau, întrucât, în urma reușitei acestuia la concursul de trecere la o altă categorie, acest recurent nu ar fi beneficiat de avansare în grad, ci de o schimbare a statutului său.

65 Recurenții arată că Parlamentul European se limitează la reproducerea argumentelor deja prezentate în primă instanță și la repunerea în discuție a unor constatări de fapt. Motivul ar trebui considerat inadmisibil. Cu privire la fond, recurenții consideră corectă motivarea respingerii excepției de inadmisibilitate din hotărârea atacată.

b) Aprecierea Curții

66 Cu privire la domnul Decoutere, trebuie arătat că, la punctele 68-70 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins excepția de inadmisibilitate formulată în primă instanță de Parlamentul European și a constatat că acest recurent avea interesul de a exercita acțiunea. Tribunalul a subliniat că recurentul, care a trecut de la gradul C 3 la gradul B 5, se găsea la 1 mai 2006 într-un grad inferior celui al funcționarilor cu gradul C 1 care nu reușiseră la concursul de trecere la o altă categorie sub imperiul vechiului statut.

67 În această privință, se impune constatarea că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare atunci când a arătat, la punctele 68-70 din hotărârea atacată, că motivul formulat de domnul Decoutere în primă instanță privește împrejurarea că încadrarea acestuia, stabilită potrivit normelor noului statut, nu reflectă trecerea la o altă categorie rezultată din reușita la concursul menționat și, în consecință, acest motiv privește pretinsa neluare în considerare a reușitei la concurs având în vedere încadrarea colegilor recurentului care se aflau în aceeași categorie sub imperiul vechiului statut și care nu au reușit la același concurs.

68 Astfel cum s-a decis de Tribunal, domnul Decoutere a contestat în principal o modificare a raporturilor de ierarhie create sub imperiul vechiului statut, modificare despre care pretinde că a fost efectuată prin normele tranzitorii privind încadrarea cuprinse în anexa XIII la noul statut.

69 Prin urmare, Tribunalul a respins în mod întemeiat excepția de inadmisibilitate a Parlamentului European, în măsura în care decizia în litigiu privitoare la domnul Decoutere nu remediază cauza obiecției formulate de acesta cu privire la motivul menționat.

70 În consecință, acest motiv al recursului incident nu este întemeiat.

71 Cu privire la domnul Hau, Tribunalul a afirmat că, în calitate de agent temporar, acest recurent ar fi participat la concursul de trecere la o altă categorie pe picior de egalitate cu funcționarii și, în urma deciziei în litigiu privitoare la acesta, ar fi pierdut încadrarea într-un grad superior celui al funcționarilor din vechea categorie C care nu reușiseră la un astfel de concurs. Astfel, domnul Hau ar avea interesul de a exercita acțiunea.

72 În această privință, trebuie arătat că argumentele Parlamentului European referitoare la admisibilitatea acțiunii domnului Hau nu au în vedere interesul de a acționa al recurentului, ci temeinicia acțiunii acestuia și în special dreptul recurentului de a primi, în urma reușitei la concursul de trecere la o altă categorie, un tratament diferit în cadrul evoluției în carieră de cel aplicat funcționarilor încadrați în gradul C anterior intrării în vigoare a noului statut. Prin urmare, aceste argumente nu pun în discuție admisibilitatea acțiunii intentate.

73 În consecință, Tribunalul a considerat în mod întemeiat că acțiunea formulată de domnul Hau este admisibilă.

74 Reiese din cele de mai sus că motivele recursului incident trebuie înlăturate, iar acesta trebuie respins în întregime.

2. Cu privire la respingerea excepției de nelegalitate a articolelor 2 și 8 din anexa XIII la noul statut

a) Cu privire la motivele întemeiate pe încălcarea drepturilor dobândite

i) Argumentele părților

75 Recurenții arată că, spre deosebire de cele afirmate de Tribunal, printr-o motivare insuficientă, anularea vechii încadrări în grad prin noul statut constituie o încălcare a drepturilor dobândite. De fapt, numirea acestora într-un grad superior ar fi asimilată unei promovări care a avut loc anterior reformei statutului. De asemenea, recurenții contestă aprecierile realizate de Tribunalul la punctele 113-118 din hotărârea atacată, referitoare la pretinsele perspective de carieră mai bune de care ar fi beneficiat în comparație cu funcționarii care nu au reușit la un astfel de concurs. În plus, aceștia arată că, spre deosebire de situația recurenților din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 22 decembrie 2008, Centeno Mediavilla și alții/Comisia (C-443/07 P, Rep., 2008, p. I-10945), care nu erau funcționari la intrarea în vigoare a noului statut și care, în consecință, nu aveau decât vocația de a fi numiți funcționari, recurenții din prezenta cauză erau deja funcționari și reușiseră la un concurs intern de trecere la o altă categorie, ceea ce constituie faptul generator al dreptului lor dobândit la un grad superior.

76 În această privință, Parlamentul European subliniază că, inclusiv ulterior intrării în vigoare a noului statut, recurenții au evoluat în carieră mai rapid decât colegii lor care nu au reușit la astfel de concursuri interne de trecere la o altă categorie. În consecință, intrarea în vigoare a noului statut nu ar fi adus atingere în niciun mod drepturilor lor.

77 Consiliul susține că o situație de drept și de fapt a unui grup de funcționari definită în raport cu cea a unui alt grup de funcționari, și nu în termeni absoluți, nu prezintă

un caracter suficient de stabil și de definitiv pentru a fi calificată ca drept dobândit. În plus, întotdeauna ierarhia dintre funcționari va putea fi modificată, iar perspectivele carierei vor avea întotdeauna componente aleatorii. Acesta este motivul pentru care nu se poate vorbi despre drepturi dobândite în acest domeniu. Astfel, Consiliul consideră că, prin recunoașterea unui drept dobândit al recurenților la evoluția carierei, Tribunalul a ajuns la o concluzie eronată. Situația acestora din urmă ar fi fost, la momentul reformei statutului, determinată vag și nu ar fi putut constitui un drept care să limiteze marja de apreciere a legiuitorului, astfel cum este recunoscută de Curte în Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior.

ii) Aprecierea Curții

78 La punctul 107 din hotărârea atacată, Tribunalul a decis în special că încadrarea într-un grad superior dobândită de unii funcționari în raport cu alții, la un moment dat în decursul carierei lor, nu constituie un drept dobândit care ar trebui protejat prin noul statut.

79 În plus, la punctul 109 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că, anterior intrării în vigoare a noului statut, în urma reușitei la concursurile interne de trecere în altă categorie, domnii Decoutere, Hau și Solana Ramos au evoluat în carieră. Astfel, aceștia se aflau într-un grad superior celui al funcționarilor care nu au reușit la astfel de concursuri interne de trecere la o altă categorie.

80 Pe baza acestei constatări, Tribunalul a decis, la punctul 110 din hotărârea atacată, că perspectivele de carieră mai bune avute de recurenți sub imperiul vechiului statut în raport cu funcționarii care nu au reușit la aceleași concursuri constituie drepturi dobândite care trebuie protejate prin noul statut.

81 Apoi, Tribunalul a arătat la punctele 114-117 din hotărârea atacată că, mulțumită normelor privind avansarea stabilite la articolul 10 din anexa XIII la statut, legiuitorul a prevăzut mecanisme de diferențiere în cariera funcționarilor potrivit categoriei căreia îi aparțineau sub imperiul vechiului statut. Tribunalul a considerat că aceste norme au permis garantarea respectării drepturilor dobândite menționate.

82 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, raportul juridic dintre funcționari și administrație este de natură statutară, iar nu contractuală. În consecință, drepturile și obligațiile funcționarilor pot fi modificate în orice moment de legiuitor, cu respectarea cerințelor impuse de dreptul comunitar (Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctul 60 și jurisprudența citată).

83 În principiu, actele normative de modificare a unei dispoziții legislative, precum regulamentele de modificare a statutului, se aplică, fără excepție, efectelor viitoare ale unei situații care a apărut sub incidența normei vechi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iunie 1999, Butterfly Music, C-60/98, Rec., p. I-3939, punctul 24, precum și Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctul 61).

84 Numai în situațiile apărute și constituite definitiv sub incidența normei precedente, care instituie drepturi dobândite, lucrurile nu stau astfel (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 14 aprilie 1970, Brock, 68/69, Rec., p. 171, punctul 7, Hotărârea Curții din 5 decembrie 1973, SOPAD, 143/73, Rec., p. 1433, punctul 8, și Hotărârea Curții din 10 iulie 1986, Licata/CES, 270/84, Rec., p. 2305, punctul 31, precum și Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctul 62). Un drept este considerat dobândit atunci când faptul generator al acestuia s-a produs înainte de modificarea legislativă (Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctul 63).

85 În speță, se impune constatarea că recurenții, care au evoluat în carieră mulțumită reușitei lor la concursul intern, au dobândit dreptul la respectarea evoluției astfel

desfășurate sub imperiul vechiului statut. Totuși, contrar celor susținute de aceștia, un astfel de drept implică numai să li se aplice același tratament statutar în ce privește în special avansarea în carieră ca și tuturor funcționarilor din gradul nou obținut astfel de recurenți.

86 Puterea de apreciere largă de care dispune legiuitorul pentru a proceda la modificările statutare necesare, în condițiile stabilite la punctele 82 și 83 din prezenta hotărâre, și mai ales în ce privește schimbarea structurii gradelor funcționarilor nu l-ar putea autoriza să procedeze la modificări care nu ar avea legătură cu această necesitate sau care nu ar lua în considerare competențele pe care aceste grade se presupune că le reflectă. Totuși, legiuitorul nu poate fi constrâns printr-o obligație de menținere strictă a raportului care exista anterior între aceste grade înainte de modificarea statutului.

87 În consecință, recurenții nu se pot prevala în mod util de pretinse drepturi dobândite la încadrare într-un grad superior obținut sub imperiul vechiului statut pentru a susține că articolele 2 și 8 din anexa XIII la noul statut ar fi nelegale.

88 În aceste condiții și chiar dacă legiuitorul, astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 114 din hotărârea atacată, a adoptat, în acest nou statut, dispoziții care diferențiază evoluția în carieră a acestor funcționari ținând seama de categoria căreia îi aparțineau sub imperiul vechiului statut, recurenții nu pot susține în mod întemeiat că Tribunalul, care și-a motivat suficient aprecierea, ar fi săvârșit o eroare de drept prin respingerea motivului lor întemeiat pe încălcarea drepturilor dobândite.

b) Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime

i) Argumentele părților

89 În ce privește încălcarea principiului protecției încrederii legitime, recurenții susțin că, în mod nejustificat și printr-o motivare insuficientă, Tribunalul a considerat că aceștia nu puteau avea încredere legitimă în menținerea unei situații existente în lipsa dreptului dobândit. Sferele de aplicare a acestor două principii ar fi distincte întrucât sursa principiului protecției încrederii legitime ar fi diferită de dobândirea unor astfel de drepturi. În plus, spre deosebire de recurenții din Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, recurenții și-ar fi întemeiat așteptările în termeni de evoluție a carierei pe reușita la un concurs de trecere la o altă categorie și, în consecință, pe o situație dobândită anterior intrării în vigoare a noului statut. A admite că legiuitorul poate să nu țină seama de o astfel de așteptare ar însemna că acesta este deasupra principiului general al protecției încrederii legitime.

90 În această privință, Consiliul arată că perspectivele de carieră ale recurenților nu constituie o situație suficient de stabilă pentru a putea fi considerată dobândită. În plus, Consiliul amintește că, potrivit Hotărârii Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, persoanele particulare nu se pot prevala de acest principiu pentru a contesta legalitatea unei dispoziții noi în materia funcției publice comunitare.

ii) Aprecierea Curții

91 La punctul 121 din hotărârea atacată, Tribunalul a decis că recurenții nu se pot prevala de principiul protecției încrederii legitime pentru a contesta legalitatea unei dispoziții statutare, cu motivarea amintită la punctul 34 din prezenta hotărâre.

92 O astfel de apreciere, suficient motivată, a sferei de aplicare a principiului protecției încrederii legitime nu pare a fi afectată de o eroare de drept.

93 Într-adevăr, persoanele particulare nu se pot prevala de principiul protecției încrederii legitime pentru a se opune aplicării unei noi dispoziții cu putere de lege, în special într-un domeniu în care legiuitorul dispune de o largă putere de apreciere, precum în speță (a se vedea în special Hotărârea din 19 noiembrie 1998, Spania/Consiliul, C-284/94, Rec., p. I-7309, punctul 43, precum și Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctul 91).

94 În consecință, argumentele recurenților privitoare la încălcarea principiului încrederii legitime nu sunt întemeiate.

c) Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

i) Argumentele părților

95 Potrivit recurenților, Tribunalul a interpretat eronat principiul egalității de tratament atunci când a considerat că, presupunând chiar că deciziile în litigiu le produceau o pierdere sub aspectul carierei în raport cu colegii lor care nu au reușit la un concurs intern de trecere la o altă categorie, nu poate fi vorba de o încălcare a acestui principiu. Astfel, Tribunalul ar fi admis că situațiile diferite pot fi tratate în mod identic, iar motivarea ar fi fost insuficientă. În plus, Tribunalul ar fi constatat în mod eronat că normele tranzitorii în cauză pot îndeplini cerințele respectării principiului menționat.

96 Pe de altă parte, în ce privește situația domnului Decoutere, Tribunalul ar fi refuzat în mod nejustificat să evalueze faptul că, în special pe baza articolului 2 alineatul (1) și a articolelor 4 și 5 din anexa XIII la noul statut, acesta ar fi fost tratat în mod diferit în raport cu funcționarii care au reușit la același concurs și care se aflau astfel în aceeași situație juridică precum el.

97 Parlamentul European și Consiliul răspund că Tribunalul a declarat în mod justificat că sistemul de carieră a fost modificat radical prin noul statut, dar că acesta prevede avantaje pentru funcționarii care au fost încadrați într-un grad mai înalt anterior intrării în vigoare a noului statut. În plus, Consiliul subliniază că încadrarea în noul sistem ierarhic nu este determinantă, prin ea însăși, pentru a se aprecia dacă legiuitorul a stabilit diferențele în raport cu perspectivele de carieră ale funcționarilor care, sub imperiul vechiului statut, au reușit la un concurs de trecere la o altă categorie și cele ale funcționarilor care nu au reușit la niciun astfel de concurs.

98 În ce privește situația domnului Decoutere, Parlamentul European și Consiliul subliniază că interpretarea dispozițiilor în cauză efectuată de Tribunal a fost confirmată prin Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, în care Curtea a decis că funcționarii angajați la două date diferite nu pot fi considerați ca aflându-se în aceeași situație juridică.

ii) Aprecierea Curții

99 După cum reiese din jurisprudența Curții, se încalcă principiul egalității de tratament, aplicabil dreptului funcției publice comunitare, atunci când două categorii de persoane, ale căror situații de fapt și de drept nu prezintă o diferență esențială, beneficiază de un tratament diferit cu ocazia recrutării lor și când o astfel de diferență de tratament nu este justificată în mod obiectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 ianuarie 2001, Martínez del Peral Cagigal/Comisia, C-459/98 P, Rec., p. I-135, punctul 50, precum și Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctul 76).

100 În această privință, trebuie reamintit că, în principiu, legiuitorul are obligația de a respecta, atunci când adoptă norme aplicabile în special în materia funcției publice comunitare, principiul general al egalității de tratament (Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctul 78).

101 Astfel cum a amintit Tribunalul în mod întemeiat la punctul 142 din hotărârea atacată, în temeiul jurisprudenței, există o încălcare a principiului egalității atunci când două situații diferite sunt tratate în același mod (a se vedea în această privință Hotărârea din 11 septembrie 2007, Lindorfer/Consiliul, C-227/04 P, Rep., p. I-6767, punctul 63).

102 În această privință, Tribunalul a constatat, la punctul 145 din hotărârea atacată, că recurenții care au reușit la un concurs intern de trecere la o altă categorie sub imperiul vechiului statut nu se găsesc în aceeași situație de drept și de fapt cu funcționarii care nu au reușit la un astfel de concurs. În plus, Tribunalul a decis, la punctele 146 și 147 din hotărârea atacată, că primii au dobândit, în conformitate cu normele din statut, perspective de carieră mai bune în raport cu ceilalți, aspect de care s-a ținut seama în dispozițiile tranzitorii din anexa XIII la noul statut.

103 Contrar susținerilor recurenților, o astfel de apreciere, a cărei motivare, astfel cum este amintită la punctul 37 din prezenta hotărâre, este suficientă, nu este afectată de nicio eroare de drept.

104 Astfel, trebuie constatat că recurenții se limitează la a susține că regimul tranzitoriu în cauză nu presupune dispoziții privitoare în special la categoria de funcționari care au reușit la un concurs sub imperiul vechiului statut și că, oricare ar fi situația, perspectivele de carieră mai bune de care ar beneficia în temeiul noului statut nu sunt substanțiale și certe.

105 Or, o astfel de argumentație nu este de natură a demonstra că acest nou statut ar încălca principiul egalității de tratament în raport cu funcționarii menționați. Astfel, după cum rezultă de la punctul 86 din prezenta hotărâre, întrucât, prin adoptarea unui nou statut, legiuitorul comunitar a remodelat întregul sistem al carierelor în vigoare până atunci, acesta nu poate fi obligat să reproducă identic ierarhia gradelor din vechiul statut decât dacă ar aduce atingere posibilității de a efectua modificări statutare de care dispune. În acest context, simpla comparație a rangurilor ierarhice anterioare și ulterioare reformei statutului nu este determinantă pentru a aprecia conformitatea noului statut cu principiul egalității de tratament.

106 Noul statut, contrar susținerilor recurenților, diferențiază cariera funcționarilor care aparțineau, sub imperiul vechiului statut, diferitelor grade ale ierarhiei și asigură celor care au reușit la concursul de trecere la o altă categorie perspective de carieră diferite de cele ale funcționarilor care nu au reușit la același concurs. În special, regimul tranzitoriu și mai ales articolul 10 alineatele (1) și (2) din anexa XIII la statut, prin intermediul normei privind blocarea evoluției carierei și al normei privind fixarea coeficienților de promovare pentru diferitele grade, asigură perspective de carieră mai bune pentru funcționarii cu grade mai înalte sub imperiul vechiului statut și, în consecință, pentru cei care au avansat în grad în urma reușitei la un concurs de trecere la o altă categorie.

107 În cele din urmă, în ce îl privește pe domnul Decoutere, Tribunalul a considerat, la punctele 152-155 din hotărârea atacată, că acest recurent nu se afla în aceeași situație juridică precum un alt funcționar care a reușit la același concurs ca și acesta, dar care a fost recrutat ca funcționar sub imperiul noului statut, în condițiile în care domnul Decoutere a fost recrutat și încadrat într-un nou grad în urma acestui concurs sub imperiul vechiului statut. Prin aceasta, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept și a motivat hotărârea atacată corespunzător cerințelor legale.

108 Astfel, doi funcționari care sunt reîncadrați într-un grad superior sub imperiul unor norme statutare diferite se găsesc, prin aceasta, în situații diferite (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Centeno Mediavilla și alții/Comisia, citată anterior, punctele 79 și 80).

109 Reiese din ansamblul considerațiilor de mai sus că recurenții nu pot susține în mod întemeiat că Tribunalul a respins nejustificat excepția de nelegalitate a articolelor 2 și 8 din anexa XIII la noul statut și că hotărârea nu este suficient motivată.

3. Cu privire la respingerea cererii de despăgubire

110 În măsura în care recurenții fac trimitere la argumentația privind partea din hotărârea atacată relativă la această excepție de nelegalitate pentru a contesta și punctele 177-180 din hotărârea atacată privind cererea de despăgubire, acest motiv al recursului principal trebuie considerat de asemenea nefondat.

111 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de recurenți nu este fondat, se impune respingerea recursului principal.

VII — Cu privire la cheltuielile de judecată

112 În temeiul articolului 122 primul paragraf din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

113 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din acest regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul articolului 69 alineatul (3) din respectivul regulament, Curtea poate, cu toate acestea, să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul

sau la mai multe capete de cerere sau pentru motive excepționale. Întrucât recurenții au căzut în pretenții cu privire la motivele formulate și Parlamentul European a căzut la rândul său în pretenții cu privire la motivele formulate, trebuie să se decidă că fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

114 În temeiul articolului 69 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, aplicabil de asemenea în conformitate cu articolul 118 din același regulament, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, se impune obligarea Consiliului la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul principal.

2) Respinge recursul incident.

3) Doamna Angé Serrano, domnii Bras, Orcajo Teresa, Decoutere, Hau și Solana Ramos, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături